

ΗΛΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΗ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Έτησια διὰ μὲν τοὺς ἐνταῦθα
κ. κ. συνδρομητὰς δρ. Ν. Δ. 12.
Διὰ τοὺς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν φρ. 18.
Διὰ τὰ δημόσια γραφετὰ φρ. 20.

«Πατὴρ καὶ μητὴρ καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἀπάρτων τιμιώτε-
ρόν ἐστιν ἢ πατὴρ καὶ σεμνότερον καὶ ἀγιώτερον.» (Πλάτων.).

Διὰ πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχρι τῶν
δέκα στίχων δραχμὰς. 3
Διατρίβαι καὶ δικαστικαὶ καταχω-
ρίσεις κατ' ἀποκοπήν.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΛῆ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Γνωστοποιήσεις.

Ἀπὸ σήμερον ὁ «Ἡλιος» ἐκδίδεται μείζων μὲν κατὰ τι τὸ σχῆμα μετὰ πλείονος δ' ὄλης, καὶ γέρον ἐν ἐπιφθ. ἰδίῃ τὸ ὄρατον γαν. ἰκὸν μυθιστόρημα «Οἱ Καταδρομεῖς» ἔργον τοῦ κλασικοῦ συγγραφέως, τοῦ Γάλλου Ἰου. Λιου Βέρρε, οὗτινος τὰ συγγράμματα «ἡ Ἔρημος τοῦ Πάγου», «οἱ Ἄγγλοι εἰς τὸν Βόρειον πόλον» «Περιοδεῖα τῆς γῆς εἰς ὄρθοῦχορτα ἡμέρας» «Ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὴν Σελήνην» καὶ ἄλλα εἶναι βεβαίως γνωστὰ τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν, ὡς δημοσιευθέντα ἐν ταῖς ἀξιολόγοις ἐφημερίσι «Νεολόγω Κωνσταντινουπόλεως» «Προόδῳ τῆς Σμύρνης» καὶ ἄλλαισι.
Παρακαλοῦνται δὲ καὶ οἱ καθυστεροῦντες συνδρομὰς τὰ καταβάλλουσιν αὐτὰς συμφώνως πρὸς τὸ δίκαιον.

Ἐμπορικὴ κρίσις.

Ἡ ἔμπορικὴ κρίσις ἐξακολουθεῖ ἐνταῦθα, καὶ ἄλλαι δ' ἐπῆλθον πτωχεύσεις, ἐν αἷς καὶ μία σπουδαία εἰς 300

χιλ. δραχμῶν ἀνερχομένη. Ἐν τούτοις, κατὰ τὴν γνώμην τῶν εἰδημονεστέρων ἐνταῦθα ἐμπόρων τὸ κακὸν εἶναι θεραπευτὸν, διότι αἱ αἰτίαι αὐτοῦ εἶναι πρὸ πάντων ἐξωτερικαί, πηγὴν ἔχουσαι τὸν πόλεμον καὶ τὴν ἄλλην ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἀκαταστασίαν. Ἐπειδὴ δὲ κατ' αὐτὸν ἐξέλιπεν μὲν ἐκ τῶν πτωχεύσεων ἡ πίστις, κεφάλαια ὅμως ὑπάρχουσι ἀφθονα, διότι αἱ ἐπελθοῦσαι τοῖς κελαιούχοις ζημίαι εἶναι ἀναλόγως ἐλάχισται, ἀπέναντι τῶν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη κερδῶν, ὑπάρχουσι μεγάλαι ἐλπίδες διορθώσεως τῶν πραγμάτων καὶ ἀνορθώσεως τοῦ τόπου. Τῷ ὄντι, καὶ ἡμεῖς παραδεχόμεθα ὅτι τὸ κακὸν εἶναι δυνατόν νὰ θεραπευθῇ ἐὰν ἀφ' ἑνὸς μὲν οἱ κεφαλαιούχοι ἀναλάβωσι θάρρος καὶ γένωνται, ἀνόχι τολμηρότεροι, πρὸς νέας ἐπιχειρήσεις ἀλλὰ τοῦλάχιστον ἐπιεικέστεροι εἰς τὰς ὑπαρχούσας αὐτῶν ἀπαιτήσεις συμφώνως τῶν περι-

στάσεων δυσχέριαν, ἀφ' ἑτέρου δὲ παύσωνται τὰς μεταξὺ τῶν ἀσκόπου ἀντιπράξεις καὶ ἀντιζηλείας, καὶ, ὡς φρόνιμοι ἄνθρωποι ἐργασθῶσιν ἀπὸ κοινοῦ πρὸς σωτηρίαν τοῦ τόπου.

Ὅλος ὁ ἐνταῦθα κόσμος βιομηχανικός, ἐμπορικός καὶ ἐργατικός ποθεῖσι καὶ εὐχονται τὸν ἐξώδικον καὶ εἰρηνικὸν συμβιβασμὸν πρώτιστα καὶ πρὸ πάντων τῶν πτωχευσάντων βυρσοδεψικῶν καταστημάτων, ἅτινα ἦσαν ἡ ψυχὴ καὶ τὸ καύχημα τῆς Ἐρμουπόλεως καὶ αὐτῶν δὲ τῶν κεφαλαιούχων τὸ κερδοσκοπικώτερον στάδιον. Καὶ ἐν τούτοις ἐκτὸς ὀλίγων ὀρθῶς φρονούντων καὶ ἐννοούντων τὸ ἀληθὲς συμφέρον τοῦ τόπου οἱ πλείστοι κακῶς περὶ τῶν πραγμάτων σκεπτόμενοι καὶ ὑπ' ἀτομικῶν κινούμενοι ἀντιζηλειῶν κωλύουσι τὴν πρόδοον παντὸς ἐξωδίκου συμβιβασμοῦ, καὶ ἀναγκάζουσι τὰς τιμιώτερας τῶν πτωχεύ-

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝΕ

ΟΙ ΚΑΤΑΔΡΟΜΕΙΣ

Ι
Ὁ «Δελφίν».

Ὁ ποταμὸς τοῦ ὁποίου τὰ κύματα κατὰ πρῶτον προσεβλήθησαν ὑπὸ τῶν τροχῶν ἀτμοπλοίου εἶναι ὁ Κλύδης. Τοῦτο συνέβη τῷ 1842. Τὸ ἀτμόπλοιον ἐκαλεῖτο «Κομήτης» καὶ ἐξετέλει τακτικῶς τὴν μεταξὺ Γλασκώθης καὶ Γρηνοῦ γραμμὴν διὰ ταχύτητος ἑξ μιλλίων τὴν ὥραν. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης πλέον τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου ἀτμοπλοίων ἔχουσι διέλθει τὸ βεῦμα τοῦ Σκωτικοῦ ποταμοῦ ὥστε οἱ κάτοικοι τῆς Γλασκώθης εἶναι ἐξωκειωμένοι πρὸς ὅλας τὰς προόδους τῆς ναυτικῆς ἀτμοπλοίας.

Καὶ ἐν τούτοις, τῇ 3 Δεκεμβρίου 1862 πλήθος μέγα συγκείμενον ἀπὸ ἐφοπλιστὰς, ἐμπόρους, βιομηχάνους, ἐργάτας, ναύτας, γυναῖκας καὶ παῖδας ἐπλήρου τὰς πλατείας τῆς Γλασκώθης ὁδοῦ, διευθυνόμενον πρὸς τὸ μέγα ναυπηγεῖον, τὸ ἀνῆκον εἰς

τοὺς κυρίους Τὸδ καὶ Μάκ Γρηγορίου. Τὸ τελευταῖον τοῦτο ὄνομα ὑπεθυμίζει ὅτι οἱ περίφημοι ἀπόγονοι τῶν πρώτων βασιλέων τῆς Ἀγγλίας ἐγένοντο βιομηχάνοι.

Τὸ ναυπηγεῖον τοῦτο κείται εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς πόλεως ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ Κλύδου, οὗτινος ὅλα τὰ παρόχθια μέρη ἦσαν πλήρη θεατῶν, καθὼς καὶ λέμβοι πολλαί.

Ὅλη ἡ συνάθρισις αὕτη δὲν ἀπέβλεπεν ἄλλο τι ἀλλ' ἀπλῶς παρετήρουν πλοῖον εὐρισκόμενον ἐν τῷ ναυπηγεῖῳ καὶ ἔτοιμον πρὸς καθέλκυσιν διότι οἱ κάτοικοι τῆς Γλασκώθης εἶναι πάντοτε περίεργοι. Ὁ «Δελφίν» οὕτως ὀνομάζετο τὸ πλοῖον τοῦτο ναυπηγηθὲν παρὰ τῶν κυρίων Τὸδ καὶ Μάκ Γρηγορίου, εἶχε τι τὸ περίεργον; οὐχὶ εἶναι ἀληθὲς τὸ πλοῖον τοῦτο ἦν ἀτμόπλοιον σιδηροῦν χωρητικότητος χιλίων πεντακοσίων περιπυ τόνων κατὰ τὴν ναυπήγησιν τοῦ ὁποίου μετεχειρίσθησαν πᾶν μέσον ἵνα τοῦτο ἔχη τὴν μεγαλειότητα δι' ἀτμόπλοιο ταχύτητα. Ἐκτὸς τούτου ὁ «Δελφίν» ἐφαίνετο ναυπηγηθεὶς ἵνα ταξειδεύῃ εἰς μέρη ἀβαθῆ.

Ἐπὶ τέλους ἅμα ἡ θάλασσα ἐγαληνίασε καὶ ἐδόθη τὸ σύνθημα ἐκ μέρους τοῦ ἐργοστασίου, ἤρχισαν αἱ ἐργασίαι τῆς καθελκύσεως τοῦ πλοίου καὶ μετ' ὀλίγον ὁ «Δελφίν» ἐγκαταλιπὼν τὴν ἀποβάθραν ἤρξατο ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἐπευφημιῶν τοῦ πλήθους

κινούμενος πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ μετ' ὀλίγας στιγμὰς ἡ πρῶρα τοῦ ἀτμοπλοίου διέσχισε μεγαλοπρεπῶς τὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ, τότε δὲ τὸ πλήθος ἤρξατο ἐπευφημοῦν διὰ φωνῶν, αἵτινες σπανιώτατα ἢ μάλλον οὐδέποτε εἶχον ἀκουσθῆ ἐκπεμπόμεναι ὑπὸ τοῦ φιλέργου λαοῦ τῆς Γλασκώθης.

Ἡ καθέλκυσις ἐπέτυχεν ἐντελέστατα. Ὁ «Δελφίν» ἤρξατο σχίζων τὰ κύματα καὶ ἔλαβε κατοχὴν τοῦ φυσικοῦ του στοιχείου τότε δὲ ἀπερίγραπτα «Ὀυρρά» ἀντήχησαν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν ὀχθῶν τοῦ ποταμοῦ.

Ἀλλὰ διατὶ τοιαῦτα ἐπευφημίαι καὶ τσαυταὶ κραυγαί; Ἀναμφιβόλως πολλοὶ ἐκ τῶν ἐνθουσιάντων ἐκείνων δὲν ἐγνώριζον τοὺς λόγους τοῦ ἐνθουσιασμοῦ τῶν. Πόθεν ἄρά γε προήρχετο τὸ ἰδιάζον περὶ τοῦ πλοίου τούτου ἐνδιαφέρον; Ἀπλούστατα, ἐκ τοῦ μυστηρίου δι' οὗ ἦτο κεκαλυμμένος ὁ προορισμὸς του. Οὐδεὶς ἐγνώριζεν εἰς ποίου εἶδους ἐμπόριον ἐμελλε νὰ χρησιμεύσῃ, καὶ ἂν τις ἤρώτα τοὺς διαφόρους δμίλους τῶν θεατῶν, ἦτο ἀδύνατον νὰ μὴ μειδιάσῃ διὰ τὰς διαφόρους εἰκασίας τὰς ὁποίας ἐκαστος τούτων ἔκαμνεν.

Ἐπὶ τέλους οἱ κάλλιον πληροφορημένοι ἢ μάλλον οἱ θέλοντες νὰ φαίνωνται ὡς τοιοῦτοι, ἔλεγον ὅτι τὸ πλοῖον τοῦτο ἦτο ὀρισμένον ἵνα λάβῃ μέρος εἰς τὸν φοβερὸν ἐμφύλιον πόλεμον τῆς Ἀμερικῆς. Ἀλλ' οὐ-

σεων να τρέπωνται και διατρέχωσι τὴν δικαστικὴν ὁδὸν, γινόμενοι οὕτως αἷτιοι τοῦ να ἀφανίζονται μὲν πλείστα κεφάλαια, τὰ δὲ ὑπόλοιπα να μένωσι νεκρὰ καὶ ἀπαρεργαίητα πρὸς παντελῆ τῶν πτωχευσάντων ἀφανισμόν, πρὸς ζημίαν ἑαυτῶν καὶ πρὸς ὄλεθρον ὅλης τῆς πόλεως.

Μὴ νομίζωσιν οἱ τοιοῦτοι ὅτι τὰ πράγματα διορθοῦνται καὶ ὁ τόπος ἱκανοποιεῖται διὰ λόγων κενῶν καὶ ἐγωϊστικῆς μεγαλαυχίας, ἢ μὲ τὸ να ἐπιρρίπτωσιν ὁ εἷς τῷ ἄλλῳ τὴν κακὴν θέλησιν καὶ τὴν αἰτίαν τῶν δυσχερειῶν. Ὁ τόπος ἐν ᾧ ἄχρι τοῦδε ἀνεπτύχθησαν καὶ ἐζησαν καὶ ἐδημιούργησαν τὰς περιουσίας των, δικαιοῦται ν' ἀπαιτήσῃ παρ' ἐκάστου ἀναλόγους θυσίας καὶ πρακτικὴν καὶ εἰλικρινῆ σύμπραξιν, ἔτοιμος να ὑμνήσῃ καὶ ἀφηρωίξῃ τοὺς γενναιοτέρους καὶ χρηστοτέρους, να παραδώσῃ δὲ εἰς τὴν κοινὴν κατάκριον καὶ χαρακτηρισὴν ὡς ἐχθροὺς τοῦ τόπου ἐκείνου, οἵτινες ἐκ πλάνης ἢ ἐκ προθέσεως παρακωλύουσι τὴν βελτίωσιν τῆς σημερινῆς ἐν Ἑρμοπόλει καταστάσεως.

Ἀπατῶνται δ' ἀπάτην δεινὴν καὶ θέλουσι κατακριθῆ ἐπ' ἀχαριστίᾳ πρὸς τὸν τόπον οἱ κακῶς νομίζοντες ὅτι ἡ ἀγορὰ εἶναι στάδιον εἰς ὃ δύνανται οἱ κερδοσκοποῦντες μόνον κέρδη να ἐπιδιώκωσιν, εἶτα δ' ἅμα πνεύσῃ ἐναντίος ὀλίγον ὁ ἀνεμος, ἔχουσι τὸ δικαίωμα ν' ἀφίνωσιν αὐτὴν εἰς τὴν τύχην τῆς. Αἱ ἀγοραὶ ὁμοιάζουσι τοὺς κήπους, οὓς ὁ καλὸς γεωργὸς οὐ μόνον ὅταν ἦναι ἀφθονία καρποῦται καὶ νέμεται, ἀλλὰ καὶ ἐν καιρῷ δυστυχίας

καὶ ξηρασίας δὲν ἀφίνει αὐτοὺς να καλύπτωνται ὑπὸ τῆς ἐρημώσεως καὶ να καθιστῶνται οἰκητήρια θηρίων καὶ κακούργων φωλεαί, ἀλλ' ὀφείλει να διατελῆ κηδόμενος αὐτῶν καὶ ἐπιμελούμενος, μὴ λησμονῶν ὅτι τὰ πάντα μεταβάλλονται, καὶ ἐλπίζων ὅτι, ὅπως μετὰ τὴν εὐτυχίαν ἐπῆλθεν ἡ δυστυχία, οὕτω καὶ μετὰ τὴν δυστυχίαν θέλει ἐπέλθῃ ἡ εὐτυχία.

Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως γράφουσιν εἰς τὴν «Στοὰν» ὡς ἐξῆς.

Αἱ μετὰ τῆς Τουρκίας διπλωματικαὶ σχέσεις τῶν ἐξ δυνάμεων δὲν διεκόπησαν μὲν ὀλοσχερῶς, ἀλλὰ διατηροῦνται ἐκ τριχός. Ὁ τηλεγράφος θὰ σᾶς ἀγγέγει βεβαίως ὅτι ἀναχωροῦντες οἱ πρεσβευταὶ ἄφησαν ἐπιτετραμμένους (Chargés d'affaires). Τοῦτο εἶναι ἐσφαλμένον. Ἄφησαν ἀπλῶς Chargés DES affaires δηλαδὴ ἐπιτετραμμένους τὰ συμφέροντα τῶν ὑπηκόων αὐτῶν· ἦτοι προξενικούς μᾶλλον ὑπαλλήλους παρὰ διπλωματικούς.—Συνεπῶς καὶ ἡ Τουρκία ἀνακαλεῖ τοὺς παρὰ ταῖς αὐλαῖς τῆς Ἀγγλίας, Γαλλίας, Γερμανίας, Αὐστρίας, Ἰταλίας καὶ Ρωσσίας πρέσβεις αὐτῆς.

Τὰ κατὰ τὴν τελευταίαν συνδιάσκεψιν ἔχουσι ὡς ἐξῆς, κατὰ τὰς ἰδικὰς μου πληροφορίας, εἰ καὶ ποικίλως ἐκτίθενται ὑπὸ τοῦ ἐν Κων]πόλει τύπου.— Πρῶτος ἔλαβε τὸν λόγον ὁ Σαφέτ πασᾶς ἀνακοινῶσας τὸ πρωτόκολλον τοῦ μεγάλου συμβουλίου, δι' οὗ ἀπερρίπτοντο καὶ αἱ τελευταῖαι προτάσεις τῆς Εὐρώπης. Εἶτα ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύ-

νην τῆς Πύλης πρὸς τὰς ἐξ φίλας αὐτῆς δυνάμεις δι' ἃς κατέβαλον προσπάθειαν πρὸς εἰρήνευσιν τῶν ἐπαναστατησασῶν ἐπαρχιῶν, διαβεβαιώσας συγχρόνως, ὅτι θὰ καταβληθῇ ἐν τῷ μέλλοντι πᾶσα προσπάθεια ἐκ μέρους τῆς Πύλης διὰ τὴν εὐημερίαν πάντων τῶν λαῶν τῆς αυτοκρατορίας. Συνταχθέντος τότε τοῦ συνήθους πρωτοκόλλου, ἐγεγέρθη ὁ στρατηγὸς Ἰγνατιέφ, ὡς πρεσβύτερος τοῦ διπλωματικοῦ σώματος, ἐκήρυξε τὴν λήξιν τῆς Συνδιασκέψεως. Στραφεῖς δὲ κατόπιν πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς Πύλης εἶπεν αὐτοῖς ἐκ μέρους αὐτοῦ καὶ τῶν παρακαθημένων συναδέλφων του ὅτι, ἡ Τουρκία ἀπορρίψασα καὶ τὰς τελευταίας προτάσεις τῆς Εὐρώπης καὶ προκηρύξασα σύνταγμα, δι' οὗ ἀκυροῦνται τὰ προηγουμένα χῆτια ἐφ' ὧν ἐστήριζοντο πλείστα συνθήκαι καὶ αὐτῆ ἡ Παρισιανὴ συνθήκη τοῦ 1856, ἀνέλαθεν ἅπασαν τὴν εὐθύνην περὶ τῶν πραγμάτων τῆς Ἀνατολῆς, διότι ἡ παρισιανὴ συνθήκη παύει ὑφισταμένη διὰ τὴν Εὐρώπην.—Ἐπιθυμῶ δὲ να πιστεύῃ, προσέθηκεν ὁ Ἰγνατιέφ, ὅτι ἡ Τουρκία θέλει τηρήσει τὰ περὶ ἀναχωχῆς ἐπ' ἐσχάτων ἀποφασισθέντα, πᾶσα δὲ παραβίασις αὐτῶν ἐκ μέρους τῆς θὰ θεωρηθῇ ὡς πρόκλησις ἐναντίον ὅλης τῆς Εὐρώπης.

Συμφώνως δὲ μετὰ τοῦ Σαλίσβουρου ἐσύστησεν εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Κυβέρνησιν πάντας ἀνεξαιρέτως τοὺς ἐν τῇ Ἀνατολῇ χριστιανούς. Ἦδη ὅτε ἡ Τουρκία μένει ἐλευθέρη καὶ μόνη ἀπέναντι τῶν χριστιανῶν, εἶπε, θεωροῦμεν καθήκον ἡμῶν να τῇ συστήσωμεν τὴν βελτίωσιν τῆς τύχης των, ἥτις κατὰ τὰς

δεῖς ἐγνώριζε τι περισσώτερον· ἂν δηλαδὴ ὁ «Δελφίν» θὰ χρησιμεύσῃ ὡς καταδρομικόν, ὡς πλοῖον μεταφορᾶς, ὡς βυμουλκόν καὶ ἂν ἐπὶ τέλους θὰ τελεθῇ ὑπὸ τὰς σημαίας τῶν ἐνωτικῶν ἢ ὑπὸ τὰς τῶν ἀνωτικῶν.

— Οὐρρὰ, ἔλεγε γέρον τις ὅστις ἐνόμιζεν ὅτι ἦτο βέβαιος θὰ ὑπηρετήσῃ ὑπὸ τὰς σημαίας τῶν ἀνωτικῶν.

— Εὐγῆ σου, ἐφώναζε νέος ἰστάμενος ἐκεῖ πλησίον ὅστις ἐφραντάζετο ἤδη τὴν σημαίαν τῆς ἐνώσεως ἐπὶ τοῦ μεσαίου ἰστού τοῦ πλοίου.

— Ἐμπρός, ἔλεγεν ἄλλος, εἶμαι βέβαιος ὅτι ὠραιότερον πλοῖον δὲν ἐπλησίασεν Ἀμερικανικὸν λιμένα.

Ἄλλ' ἵνα ἀπαλλάξωμεν καὶ ἡμεῖς τῆς περιεργείας τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας λέγομεν μόνον ὅτι τὸ πλοῖον τοῦτο εἶχε ναυπηγηθῆ διὰ λ(σ)ρὸν τοῦ ἐν Γλασκῶθι ἐμπορικοῦ οἴκου Βικεντίου Πλάυφερ καὶ Σκς.

Ὁ οἶκος Πλάυφερ καὶ Σκς ἦν ἐκ τῶν πρώτων ἐμπηρικῶν οἴκων τῆς Γλασκῶθης. Ὁ διευθυντὴς αὐτοῦ κ. Βικέντιος Πλάυφερ ἀνὴρ πεντηκοντούτης περιόδου, χαρακτηριστὸς ὅσον ἀποφασιστικοῦ τοσοῦτον καὶ πρακτικοῦ, κατήγετο ἐκ τῶν οἰκογενειῶν ἐκείνων οἵτινες κληρονομικῶς εἰσὶν οἱ πρώτοι ἐφοπλισταὶ τῆς Ἀγγλίας. Ἰπ' οὐδεμίαν ἄλλην ἔποψιν ἔβλεπε αὐτὸς τὸ πρᾶγμα ἢ ὑπὸ τὴν ἐμπορικὴν, ἀδιαφορῶν διὰ τὰ πολιτικὰ ἐν-

τελῶς, ἂν καὶ ἦτο ἄριστος πολίτης.

Ἡ ἰδέα ὅμως τῆς ναυπηγήσεως καὶ ἐφοπλίσεως τοῦ Δελφίνος δὲν ἀνήκεν εἰς αὐτὸν, ἀλλ' εἰς τὸν ἀνεψιὸν του Ἰάκωβον Πλάυφερ ὠρῖον νέον τριακοντούτη, ἓνα τῶν ἀρίστων Skipper (1) τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ τῶν ἠνωμένων κρατῶν τῆς μεγάλης Βρετανίας.

Ἡμέραν τινα, ὁ νέος Πλάυφερ ἀφοῦ ἀνεγνώσε τὰς Ἀμερικανικὰς ἐφημερίδας ἀνεφώνησε πρὸς τὸν θεῖον του.

— Ὅτις Βικέντις, εὐρον μέσον να κερδήσωμεν δύο ἑκτομμύρια φράγκα εἰς διάστημα ἑλαττον τοῦ ἐνὸς μηνός.

— Πῶς; τίνι τρόπῳ; τί μᾶς ἀναγκαῖοι διὰ τοῦτο, ἀπήντησε ὁ θεῖος Βικέντις.

— Ἐν πλοῖον καὶ τὸ φορτίον του.

— Τίποτε ἄλλο;

— Τὸ δέρμα τοῦ πλοίαρχου καὶ τοῦ πληρώματος, ἀλλὰ τοῦτο δὲν λογαριάζεται εἰς τοιαύτας περιστάσεις.

— Ἄς ἴδωμεν, ἀπεκρίθη ὁ θεῖος Βικέντις ὅστις νῆχαριστέτο ὅταν ἤκουε να τῷ ἐμιλῶσι τοιοῦτοτρόπως.

— Καλὰ λοιπὸν, ἀκούσατε, εἶπεν ὁ Ἰάκωβος. Ἀνεγνώσατε τὰς ἐφημερίδας «Βῆμα»,

(1) Skipper ὀνομάζονται οἱ πλοίαρχοι τοῦ Ἀγγλικοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ.

τὸν «Κήρυκα τῆς Νέας Ὑόρκης,» τὸν «Χρόνον», τὸν «Ἐξεταστὴν τῆς Ῥισμόνδης» καὶ τὴν «Ἀμερικανικὴν Ἐπιθεώρησιν».

— Ναὶ καὶ πολλὰκις, ἀνεψιέ μου.

— Πιστεύετε λοιπὸν ὅτι ὁ πόλεμος τῆς Ἀμερικῆς θὰ διαρκέσῃ πολὺ;

— Περὶ τούτου εἶμαι βέβαιος.

— Ἐννοεῖτε πιστεύω ὅτι ὁ πόλεμος οὗτος ἐπηρραΐζει πολὺ τὰ συμφέροντα τῆς Ἀγγλίας καὶ ἰδίως τῆς Γλασκῶθης;

— Καὶ περισσώτερον παντὸς ἄλλου τὰ τοῦ ἡμετέρου καταστήματος; εἶπεν ὁ θεῖος Βικέντις.

— Βεβαίως, προσέθηκεν ὁ νέος πλοίαρχος.

— Ἐγὼ, ἀνεψιέ μου, καθ' ἡμέραν σκέπτομαι περὶ τούτου καὶ φαντάζομαι τὰς ζημίας τὰς ὁποίας θὰ μᾶς φέρῃ ὁ πόλεμος οὗτος. Εἰς τὸν διάβολον ὅλοι οἱ Ἀμερικανοὶ ἐνωτικοὶ καὶ ἀνωτικοί.

Ὁ κύριος Βικέντις Πλάυφερ εἶχε δίκαιον ἑμιλῶν οὕτω. Τὸ κυριώτερον προῖόν τῆς Ἀμερικῆς, ὀξυμυρία, δὲν ὑπῆρχε σχεδὸν εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς Γλασκῶθης· ἡ ἄλλειψις του δὲ ἐξεδήλοῦτο καθ' ἐκάστην διὰ φοβερῶν ἀποτελεσμάτων. Ἡ Γλασκῶθι, ὡς γνωστὸν, περιέχει πλείστα ἐργαστᾶσια παράγοντα, κατ' ἔτος, ὑφάσματα καὶ νήματα ἀξίας πεντήκοντα ἑκατομμυρίων λιρῶν. Ὡστε ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου ἂς ἐννοήσῃ τις εἰς ὅποιαν κατὰστασιν ἔφρασε τὴν πόλιν ταύτην ὁ

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Τὴν παρελθούσαν εβδομάδα ἀπεβίωσαν ἐνταῦθα ἐν γῆρα βραθεὶ καὶ ἐκηδεύθη μεγαλοπρεπέστατα ὁ γνωστός τοῖς πάσι καὶ προσφιλὴς συμπολίτης ἡμῶν Ζαννῆς Πετροκόκκινος.

Ὁ μακαρῆτις ἐν Χίῳ γεννηθεὶς περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος αἰῶνος καὶ ἐν τῇ φιλοκάλῳ καὶ φιλομουσίῳ ἐκείνῃ πρωτευούσῃ ἀνατραφεὶς, παρέστη μάρτυς πολυπαθῆς τοῦ πολυδακρύτου δράματος τῆς τοῦ 1822 πανολεθρίας, καθ' ἣν πολλοὶ τῶν πολυτίμων καὶ ἐπιστήμων αὐτοῦ συγγενῶν ἀπωλέσθησαν. Διασωθεὶς δὲ καὶ προσφυγὼν εἰς τὴν τότε συνοικισζομένην Ἑρμούπολιν συνετέλεσε καὶ οὗτος ἐν τοῖς πρώτοις πρὸς τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ τόπου καὶ τὴν πρόοδον καὶ ἄλλως μὲν μάλιστα δὲ τὸν ἐμπορικὸν ἀσπασάμενος, ὡς εἶκος, καὶ ἐντίμως βιώσας βίον.

Οὐ μόνον δὲ τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ ἐποφελῆς καὶ ἐντίμως μετελθὼν χρήσιμος ἐγένετο τῷ τόπῳ ὁ ἀνὴρ ἀλλὰ καὶ πολλὰς ἄλλας ἀρετὰς ἀσκήσας ἐκέκτητο πολλὴν τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ὑπόληψιν παρὰ τοῖς ἑαυτοῦ συμπολίταις. Ὅ,τι δ' ὅμως κατέστησε τὸν Πετροκόκκινον ἀνώτερον ἑαυτοῦ καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀνύψωσε καὶ συνέδεσεν αὐτὸν μετὰ τοῦ τόπου καὶ εἰς τὸ μέλλον, ἦτο ἡ χριστιανικὴ καὶ ἐξαιρετὸς ἀνατροφή ἣν ἔδωκε εἰς τὰ τέκνα αὐτοῦ ἅτινα φέροντα τὸ πολῦτιμον τοῦτο ἐφόδιον καὶ εἰς Εὐρώπην μεταβάλλοντα καὶ μὲν μάλιστα εἰς τὸ ἐμπόριον ἐπιδίδωσαντα καὶ ἀναπτυχθέντα, οὐ παύοντα ἐνθυμούμενα τῆς γενετήρας γῆς, ναοὺς ἐν αὐτῇ ἀναγείροντα καὶ δωρεὰς ἀποστέλλοντα καὶ πάντας διὰ τῆς καλῆς αὐτῶν συμπεριφορᾶς καὶ τῆς φιλανθρωπίας ὑποχρεοῦντα καὶ αὐτοὺς νὰ ἀγαπῶσι καὶ

τὸν χρηστὸν αὐτῶν νὰ μακαρίζωσι πατέρα, οὐ αἰωνία ἡ μνήμη καὶ ἀίδιος.

— Ἐνταῦθα ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν πνεύσαντος τοῦ βορρᾶ ἐπαισθητὸν κατέστη τὸ ψῦχος.

— Εἰς ἐκ τῶν καλῶν ἡμῶν ὁμογενῶν ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τὸ ποσὸν φρ. 30,000 ὅπως χρησιμεύσωσι δι' ἐθνικὰς ἀνάγκας καὶ ἰδίως διὰ τὴν στρατιωτικὴν παρασκευὴν.

— Ὁ ὑποναύαρχος Σαχτούρης ἐτάχθη παρὰ τῷ πρίγκιπιν Ἀλφρέδῳ ὡς ὑπαπιστῆς αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐνταῦθα διαμονὴν του.

— Τῇ 16 ἐδόθη γεῦμα ἐν ταῖς ἀνακτόροις ἐν ᾧ παρεκάθησαν πλὴν τοῦ Δουκὸς καὶ τῆς Δουκίσσης τοῦ Ἑδιμβούργου, καὶ ὁ κ. Στούαρτ, πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας, καὶ οἱ γραμματεῖς τῆς πρεσβείας κ. κ. Wyndham, μετὰ τῆς κυρίας του καὶ Beaneterek ὁ ἀντιναύαρχος τοῦ ἀγγλικοῦ στόλου σὶρ Δροῦμοντ καὶ ὁ ὑποναύαρχος κ. Rice, ὁ κ. Σαβούρφ πρέσβυς τῆς Ῥωσσίας καὶ οἱ γραμματεῖς τῆς πρεσβείας κ. κ. Περισιάνης καὶ Δανζᾶς μετὰ τῶν κυριῶν αὐτῶν, καὶ ἡ κυρία Βουτακῶφ.

— Ὡς ἐπιτετραμμένοι τῶν μεγάλων δυνάμεων, μετὰ τὴν ἀποχώρησιν ἐκ τῆς Κων]πόλεως τῶν εἰδικῶν αὐτῶν πληρεξουσίων καὶ πρέσβεων, διαρτίσθησαν διὰ τὴν Γαλλίαν ὁ κ. δὲ Μουῦ, διὰ τὴν Ἀγγλίαν ὁ κ. Ζοκελὺν, διὰ τὴν Ῥωσίαν ὁ κ. Νελιδῶφ, διὰ τὴν Αὐστρουγγαρίαν ὁ κ. Ἑρβερετ, διὰ τὴν Γερμανίαν ὁ κ. Βούδ καὶ διὰ τὴν Ἰταλίαν ὁ κ. Καλβάνιαις, οἵτινες θέλουσι λάβει βαθμὸν διπλωματικῆς ἱεραρχίας κατὰ τὴν ὥραν καθ' ἣν ἕκαστος διεπιστεύθη ὡς τοιοῦτος παρὰ τῆς Υ. Πύλης.

— Ἡρξάτο ἐν Κων]πόλει ἡ ἐπισκευὴ τῶν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῆς παιδείας ὀρισθέντων μερῶν διὰ τὰς συνεδριάσεις τῶν δύο Βουλῶν.

— Βεβαίως ἡ ἔλευσις τοῦ στρατηγοῦ Ἰγνατιῆφ εἰς Ἀθήνας ἔχει μεγάλην πολιτικὴν σημασίαν.

ἀνὰ χεῖρας τῆς Συνδιασκέψεως ἐκθέσεις καὶ ὑπομνήματα τῶν δυστυχῶν αὐτῶν, εἶναι ἀθλία.

Εἰς ταῦτα ὁ Σαφὲτ πασᾶς ἀπήντησεν ὅτι ἡ ἀνακήρυξις τοῦ συντάγματος ὑπόσχεται τὴν βελτίωσιν τῆς καταστάσεως ὄλων, ἀνευ ἐξαιρέσεως, τῶν ὑπηκόων τῆς αὐτοκρατορίας.

Οὕτω διελύθη ἡ Συνδιάσκεψις· τὸ δὲ ἐσπέρας συνήλθον οἱ πρεσβευταὶ εἰς διπλωματικὴν ἐσπερίδα ἐν τῷ αὐστριακῷ πρεσβείῳ ὅπου οὐδεὶς ὀθωμανὸς προσεκληθῆναι.

Σχόλια ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω κρίνω περιττον νὰ φέρω. Σημειῶ μόνον ἐνταῦθα ὅτι ὁ Ἰγνατιῆφ ἐρωτηθεὶς, ἂν ἐπίκειται πόλεμος μετὰ τὴν Τουρκίαν καὶ Ῥωσίαν, ἀπήντησε: «Καὶ διατὶ μετὰ τὴν Ῥωσίαν καὶ Τουρκίαν; Μήπως τὸ ζήτημα δὲν εἶναι σήμερον εὐρωπαϊκόν;»

«Στοά»

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ.

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 23 τρέχοντος τελεῖται ἐν τῷ ἐνταῦθα ναῶ τοῦ ἀγίου Νικολάου ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μακαρίτου πατρὸς ἡμῶν.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΑΛΟΠΟΥΛΟΥ Γνωσποιοῦντες δὲ τοῦτο τοῖς συμπολίταις καὶ φίλους ἐκείνου τε καὶ ἡμῶν, παρακαλοῦμεν αὐτοὺς νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τοῦ μνημοσύνου τὴν τελεσίαν.

Τὰ τεθλιμμένα τέκνα

Ἐπιδοφόρος Λαδόπουλος
Φευρωρία Καποῦδα

Ἀμερικανικὸς πόλεμος καὶ μάλιστα ἤδη ὅτε ὁ βάρβαξ ἐφαίνετο πλησιάζων νὰ ἐκλίπῃ ὅλως. Αἱ πτωχεύσεις ἦσαν συχνόταται. Τὰ πλεῖστα ἐργαστᾶσια διέκοψαν τὰς ἐργασίας των, οἱ δὲ ἐργάται ἀπέθνησκον τῆς πείνης.

Ἡ κατάστασις αὕτη τῆς πόλεως ἐνέβαλεν εἰς τὸν νέον πλοίαρχον τὴν ἰδέαν του.

— Θὰ ὑπάγω νὰ ζητήσω θάμβακα, εἶπε, θὰ τὸν φέρω ἐδῶ καὶ ἂς κοστίσῃ ὅσον κοστίσῃ.

Ἄλλ' ἐπειδὴ καὶ οὗτος ἦτο ἔμπορος ὅσον καὶ ὁ θεῖός του ἀμέσως ἐσκέφθη, τὸ ἐμπόριον τῆς ἀνταλλαγῆς.

— Θεε μου, εἶπεν, ἰδοὺ τὸ σχέδιόν μου.

— Ἄς ἀκούσωμεν.

— Εἶναι ἀπλούστατον· θὰ ναυπηγήσωμεν ἀτμόπλοιον ἐκτάκτου ταχύτητος.

— Τοῦτο εἶναι εὐκόλον.

— Θὰ τὸ φορτώσωμεν πολεμοφόδια, τροφὰς καὶ ἐνδύματα.

— Καλὰ, εὐκολώτατον.

— Θὰ ἀναλάβω τὴν διοίκησιν τοῦ πλοίου τούτου, θὰ διέλθω ἐν τῷ μέσῳ ὁλοκλήρου τοῦ στόλου τῶν ἐνωτικῶν καὶ θὰ διαρρήξω τὸν ἀποκλεισμὸν ἐνὸς τῶν λιμένων τῶν νοτίων.

— Ἐκαὶ δὲ θὰ πωλήσῃς ἀκριβᾶ τὸ φορτίον σου εἰς αὐτοὺς ἔχοντας ἀνάγκην.

— Καὶ θὰ ἐπιστρέψω μὲ φορτίον θάμβακος.

— Τὸν ὁποῖον αὐτοὶ θὰ σοὶ δώσωσι δωρεὰν σχεδόν.

— Ναὶ θεε μου, σὰς ἀρέσκει τὸ σχέδιόν μου;

— Βεβαίως· ἀλλὰ θὰ κατορθώσῃς νὰ διέλθῃς διὰ τοῦ δημοσπονδιακοῦ στόλου;

— Ναὶ· ἄρα ἔχω πλοῖον ταχύ.

— Θὰ σοὶ κατασκευάσω ἐν ἐπίτηδες· ἀλλὰ πλήρωμα;

— Θὰ εὐρῶ καθ' ὅσον δὲν ἔχω ἀνάγκην πολλῶν ἀνθρώπων, πρόκειται νὰ διέλθω διὰ τοῦ δημοσπονδιακοῦ στόλου καὶ οὐχὶ νὰ ναυμαχῶ μετ' αὐτοῦ.

— Θὰ διέλθῃς δι' αὐτοῦ, εἶπεν ὁ θεὸς Βικέντιος δι' ἡθους ἀπλουστάτου. Τώρα ὁμοῦ εἶπέ μοι, Ἰάκωβε, εἰς ποῖον μέρος τῆς Ἀμερικανικῆς περαλίας σκοπεύεις νὰ διευθυνθῇ;

— Μέχρι τοῦδε, θεε μου, Ἀγγλικὰ πλοῖα ἔχουσι διαρρήξει τὸν ἀποκλεισμὸν τῆς νέας Ὀρλεάνης, τῆς Βιλιμικτόνης καὶ τῆς Σαβάνης. Ἄλλ' ἐγὼ σκοπεύω νὰ διευθυνθῶ κατ' εὐθείαν πρὸς τὴν Καρλεστώνην. Οὐδὲν Ἀγγλικὸν πλοῖον, ἐκτὸς τῆς Βελμούδης ἠδυνήθη νὰ διέλθῃ τὰ στενὰ τῆς ἐγὼ θὰ κάμω ὡς ἐκείνη, καὶ ἂν δυνηθῶ ὥστε τὸ πλοῖόν μου νὰ πλῆν εἰς ἀβαθῆ, θὰ εἰσέλθω ὅπου τὰ ἐνωτικὰ πλοῖα δὲν θὰ δύνανται νὰ με ἀκολουθήσωσι.

— Τὸ βέβαιον εἶναι, εἶπεν ὁ θεὸς Βικέντιος, ὅτι ἡ Καρλεστώνη εἶναι ἀρκετὰ

ἐφοδιασμένη διὰ θάμβακος. Τὸ καίουσιν ἵνα ἀπαλλαχθῶσι τούτου.

— Ναὶ, εἶπεν ὁ Ἰάκωβος. Ἐκτὸς δὲ τούτου οἱ κάτοικοι πάσχουσιν ἑλλειψιν ἐνδυμάτων, ὁ φρούραρχος Βωρεγάρδ πολεμοφοδίων ὥστε θὰ μοὶ πληρώσωσι τὸ φορτίον μου ἀκριβώτατα.

— Ναὶ, ἀνεψίε μου· καὶ πότε σκοπεύεις ν' ἀναχωρήσῃς;

— Μετὰ ἑξ μῆνας. Μοὶ ἀναγκαιοῦσι νύκτες σκοτιναὶ τοῦ χειμῶνος ἵνα διέλθω εὐκολώτερον.

— Θὰ ἔθωσιν, ἀνεψίε μου.

— Λοιπὸν σύμφωνοι, θεε μου;

— Ναὶ.

— Ἐμπρὸς λοιπὸν.

— Ἀῦριον θὰ δοθῶσιν αἱ παραγγελίαι μου.

Καὶ ἰδοὺ πῶς· πέντε μῆνας κατόπιν τὸ ταχύπλοον ὁ «Δελφίν» καθειλύετο ἐκ τῶν νεωρίων χωρὶς οὐδεὶς νὰ γνωρίζῃ τὸν προορισμὸν του.

II.

Ἡ Ἀναχώρησις

Ὁ ἐφοπλισμὸς τοῦ «Δελφίνος» ἐγένετο ταχύτατα· τὰ πάντα ἦσαν ἔτοιμα, ἐτίθεντο μόνον εἰς τὴν θέσιν των· ὁ «Δελφίν» ἔφερε τρία ἰστία ἡμιολίας, καλλωπισμὸν σχεδὸν ἄχρηστον, διότι οὗτος δὲν ἐσκέπτετο διόλου νὰ μεταχειρισθῇ τὸν ἀνεμον ὡς μέσον

— Τῆ 16 τρ. περί τὴν 11 π. μ. ἀφίκετο ὁ ἐν Κωνσταντιπόλει πρέσβυς τῆς Ἀγγλίας σὺρ Ἑλλιοτ.

— Ὁ πρίγκηψ Ἀλφρέδος μετὰ τῆς συζύγου του φιλοξενουῦνται εἰς τὰ ἀνάκτορα.

— Τῆ 14 Ἰαν. τὸ μεσονύκτιον, ἐν αἰθρῇ κεί ἐτι ὁ δαίπνος ἐν τῷ ἀγγλικῷ πρεσβείῳ, εἰς τῶν ὑπηρετῶν ἀνήγγειλε τῷ λόρδῳ Σαλιβουρὺ ὅτι ἀξιωματικὸς ἀγγλος ἐπεθύμει νὰ εἰσελθῆ νὰ ἴδῃ αὐτόν. Ὁ Μαρκήσιος ἀπήντησεν «εὐχαρίστως, ἂν τὸ ἐπιτρέπη ὁ κ. πρεσβευτής.» Ὁ κ. Στουάρτ ἐπέτρεψεν ἀμέσως τὴν εἴσοδον. Τότε εἰσήλθεν ὁ ἀξιωματικὸς καὶ ἐχαίρεισε τὸν Μαρκήσιον, οὗτος δὲ ἐγερθεὶς ἀμέσως ἐπαρουσίασε πρὸς αὐτὸν τὸν κ. Κουμουνοῦρον καὶ τὸν κ. Κοντόσταυλον. Ὁ ἀγγλος ἀξιωματικὸς ἦτο ὁ πρίγκηψ Ἀλφρέδος.

— Τὸ Σάββατον ἐπεσκέφη τὸν ἀυλάρχην κ. Ροδόσταμον ὁ σὺρ Ἑλλιοτ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

— ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ. — Ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον ἀναγινώσκωμεν ἐν τῷ «Φάρω τοῦ Βοσπόρου».

«Ἐριστώμεν τὴν προσεχῆ ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τοῦ γενικοῦ προγράμματος τῆς προσυνδιασκέψεως, ἰδίᾳ περὶ τοῦ κεφαλαίου τῆς Βουλγαρίας περὶ καθορισμοῦ τῶν δύο βουλγαρικῶν ἐπαρχιῶν καὶ πρὸ πάντων τοῦ Ζ' ἄρθρου ἢ μᾶλλον τοῦ μέρους τοῦ ἄρθρου, ἐν ᾧ λέγεται.

«Ἡ ἐπιχώριος γλῶσσα θὰ ἦναι ἐν χρήσει σὺν τῇ Τουρκικῇ ἐν τοῖς δικαστηρίοις καὶ ἐν τῇ διοικήσει».

«Ἐν τοῖς διαμερίσμασιν, ἐνθα ἡ χρῆσις τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης εἶναι γενικὴ, αἱ ἄρχαι δύνανται νὰ μεταχειρίζωνται αὐτήν».

«Οὐδὲν αἰσχροτέρον τῆς περικοπῆς ταύ-

της, ἐν ἧ καταφαίνεται τὸ ἀληθὲς ἐλαττήριον τῆς διπλωματικῆς κωμῆδος, ἧτις ἐπαίχθη ἐν Κων]πόλει, καὶ ἧτις περικοπὴ καθίσταται καταφανεστάτη».

Καὶ ὅμως ὁ ἀπεργασάμενος πανσλαβισμὸν, ἐπιλέγει ὁ «Νεολόγος» τῆς Κων]πόλεως ἐξ οὗ μεταφέρομεν τ' ἀνωτέρω, ἡθέλησε νὰ ἐπιδείξῃ ἄκαιρον καὶ ψευδὴ μέριμναν ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν τῆς συνδιασκέψεως, τοσοῦτο ἀφελεῖς πιστεῦον αὐτοῦς, ὥστε νὰ δώσωσι τὴν ἐλαχίστην πίστιν. Οἱ Ἕλληνες κατανοοῦσιν ἀρκούντως καὶ ἐκτιμῶσι προσηκόντως τὰς πιθηκείους ταύτας περιπτώξεις· ἄλλως τὰ ψηλαρητὰ ἔργα αὐτοῦ μονοῦ φωνῆν ἀφί-
 ασι περὶ τοῦ ὁπόσον κήδεσται οὐχὶ πλέον τοῦ καλοῦ, ἀλλὰ τῶν ἱερωτάτων τοῦ ἑλληνισμοῦ δικαίων.»

Ἡ Πύλη ἐκμεταλλεῦται γράφει ἡ «Νέα Ἡμέρα» δεξιότατα τὴν κατὰ τῶν μονομερῶν ἀποφάσεων τῆς Συνδιασκέψεως ἐξέγερσιν τῶν ἑλληνικῶν λαῶν, αὐτοὺς προτάσσουσα πάντοτε κατὰ τῆς πίεσεως τῆς διπλωματίας καὶ εἰς αὐτοὺς ἀποδίδουσα πρωτίστως τὴν ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ ἐκυτῆς ἀρνήσει εὐθύνην. Τὴν ἐπαύριον τῆς συγκαλέσεως τοῦ μεγάλου συμβουλίου ἡμιεπίσημον τηλεγράφημα ἐκ Κων]λεως διεσάλπισεν ἀνὰ πᾶσαν τὴν Εὐρώπην τάδε.

«Ἑλληνικὰ κομητὰ εἶχον παρασκευάσει ἐπανάστασιν ἐν Θράκῃ, Μακεδονίᾳ, Θεσσαλίᾳ, Ἡπειρῷ, Κρήτῃ καὶ ἄλλαις νήσοις, ἐν ἧ ἂν περιπτώσει ἡ Πύλη θὰ συνήνει εἰς τὸ πρόγραμμα τῆς Συνδιασκέψεως, δι' οὗ παρεχωροῦντο προνόμια εἰς τοὺς Σλαβούς. Διὰ τῆς χθεσινῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ἡ Πύλη διέφυγε τὸν κίνδυνον τοῦτον. Ἡ ὑπὸ τῶν ἑλληνικῶν κομητῶν παρεσκευασμένη ἐπαναστασις δὲν διηυθύνετο κατὰ τῆς Πύλης. Σκοπὸς αὐτῆς ἦν ἡ ἐνοπλος δικτατορία κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῆς Εὐρώπης.

Οὕτως οἱ ἑλληνικοὶ λαοὶ παρίστανται συμμαχοῦντες μετὰ Τούρκων κατὰ τῆς Εὐρώπης. Ὁμολογοῦμεν εὐκρινῶς ὅτι ἡ ἀπο-

πλέον τὸ μυστικόν του. Ἐκτὸς δὲ τούτου ὁ «Δελφίν» ἔπρεπεν ἀμέσως νὰ ἀρχίσῃ τὸ ταξιδεῖόν του, διότι πρὸ καιροῦ δὲν εἶχε φανῆ Ἀμερικανικὸν πολεμικὸν πλοῖον εἰς τὰς Ἀγγλικὰς θαλάσσας. Ἄμα δὲ ἔμαλλε νὰ ναυτολογηθῆ τὸ πλήρωμα πῶς ἠδύνατο νὰ μείνῃ μυστικὸς ὁ σκοπὸς τοῦ ταξιδίου; Δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιβιασθῶσι ναῦται ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου μὴ γνωρίζοντες τὸν σκοπὸν τοῦ ταξιδίου τούτου, διότι οἱ ἀνθρωποὶ οὗτοι διεκινδύνευον τὸ δέμα των καὶ ἐννοεῖ τις ὅταν πρόκηται νὰ χάσῃ τοῦτο ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐρωτᾷ τὸ πῶ καὶ δια»

Καὶ ἐν τούτοις ἡ ἐργασία αὐτῆ δὲν διήρκεσε πολὺ· ὁ μισθὸς ἦτο μέγας, οἱ δὲ ναῦται εἶχον καὶ μικρὰν μετοχὴν εἰς τὰ κέρδη, τούτου δ' ἕνεκα παρουσιάσθησαν πλείστοι ὅσοι ναῦται καὶ ἐκ τῶν ἀρίστων τῆς Γλασκώθης. Ὁ Ἰάκωβος Πλάυφερ δὲν ἔλαβεν ἄλλον κόπον ἢ τὸν τῆς ἐκλογῆς. Ἐκαμεν ὅμως ἀρίστην καὶ εἰς διάστημα μόλις εἴκοσι τεσσάρων ὥρων τὸ ναυτολόγιον τοῦ Δελφίνος ἦτο πλήρες, περιέχον τριάκοντα ὀνόματα ναυτῶν οἵτινες θὰ ἔκαμνον τιμὴν καὶ εἰς τὴν θαλαμηγὸν τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος τῆς βασιλισσῆς τῆς Μεγάλης Βρετανίας.

Ἡ ἀναχώρησις ὤρισθη διὰ τὰς 3 Ἰανουαρίου. Τῆ 31 Δεκεμβρίου ὁ «Δελφίν»

στολῆ αὐτῆ τοῦ ἑλληνισμοῦ διαθρύπτει ἡκιστα τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν φιλαυτίαν. Ἄλλ' ὅλα αὐτὰ εἶναι φυσικὰ ἀποτελέσματα τῆς ψευδοῦς θέσεως, εἰς ἣν περιήγαγεν ἡμᾶς ἡ ἐν ἔτει 1872 μωρὰ ἀποσκίρτησις ἐκ προαιωνίων παραδόσεων. Ἐνδὲ ἀτόπου δοθέντος, μυρία ἔπονται. Χωρισθέντες ἀπὸ τῶν λοιπῶν χριστιανικῶν λαῶν, ἐγκαταλειφθέντες καὶ ἀπολακτισθέντες ὑπὸ πασῶν τῶν μεγάλων δυνάμεων, καὶ ὑπὸ ἐκείνων, αἱ καθυβρίσκαμεν ἀγνωμόνως, καὶ ὑπὸ ἐκείνων, αἱ ἐθωπεύσαμεν χαμερπῶς, κατῆντησεν ἀληθῶς ἐκόντες ἀκόντες νὰ καταφεύγωμεν σήμερον ὑπὸ τὰς πτέρυγας τῶν Τούρκων καὶ νὰ περιμένωμεν ἐναγωνίως νὰ μάθωμεν ἐὰν οἱ Τούρκοι θὰ ἔχωσι τὸν ἥρωισμὸν ν' ἀντιστῶσι κατὰ τῆς Εὐρώπης συνηγορούσης μιᾶ φωνῆ ὑπὲρ τῶν παρατολμοτάτων ἀξιώσεων τῶν Σλαβῶν.

(Νέα Ἡμέρα.)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ἘΞΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ
Grand Hotel della ville

Κείμενον ἐπὶ τῆς πλατείας Λεωτσάκου
Ἄξιον συστάσεως διὰ τὴν καθαριότητα, περιποίησην καὶ μετριοτήτητα τῶν τιμῶν.

ΠΙΣΤΟΛΙΑ

κοινὰ, βελωνοτὰ, ὡς καὶ τοῦ συστήματος Lefauché, μετὰ τῶν σφαιρῶν καὶ γομώσεων αὐτῶν πωλοῦνται εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Ι. Κ. ΧΟΥΜΗ εἰς συμφερούσας τιμάς.

Ἐπίσης παρὰ τῷ ἰδίῳ πωλοῦνται **ΤΟΥΡΦΕΚΙΑ ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ** διαφόρων εἰδῶν.

ὑπεκφυγῆς ἀπὸ τοῦς δημοσπονδιακοῦς πεπρατὰς ὡς ἔχων ἐντὸς τοῦ κεκλεισμένην μηχανὴν, χορηγοῦσαν αὐτῷ ταχύτητα ἑκτακτον.

Περὶ τὰ τέλη Δεκεμβρίου ὁ «Δελφίν» ἤρξατο ταξιδεύον ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Κλύδου. Δὲν δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν τίς τῶν δύο ὁ ἰδιοκτήτης ἢ ὁ πλοίαρχος τοῦ πλοίου νῆχαριστῆθη περισσότερον. Τὸ νέον ταχύπλοον ἐτάξείδευε διανύον κατὰ τὸ δρομόματρον (barchetta) δεκαεπτὰ μίλια (1) τὴν ὥραν ταχύτητα ἦν οὐδὲν Ἀγγλικόν, Γαλλικόν ἢ Ἀμερικανικὸν ἀτμόπλοιον εἶχε διατρέξει. Βεβαίως λοιπὸν ὁ «Δελφίν» διὰ τῆς ταχύτητος ταύτης εἶχε μέγιστον κέρδος μὲ ὅποιον δήποτε πλοῖον εἰς θαλασσίαν πάλην.

Τῆ 25 Δεκεμβρίου ἤρξατο ἡ φόρτωσις τοῦ ἀτμοπλοίου προσεγγίσαντος εἰς τὴν μεγάλην ἀποθήραν, ὅπου μεγάλαι ἀποθήκαι ἐμπεριείχον πρὸ ἡμερῶν τὰ προωρισμένα δι' Ἀμερικὴν ἐνδύματα, τροφάς, καὶ πολεμοφόδια. Τὰ εἰς τὸ ἀτμόπλοιον φορτωνόμενα ἐμπορεύματα ἐπρόδιδον εὐκόλως τὸν σκοπὸν τῆς ναυπηγήσεώς του καὶ τὸ κατάστημα Πλάυφερ δὲν ἠδυνήθη νὰ κρύψῃ

(1) Δεκαεπτὰ μίλια ἰσοδυναμοῦσι μὲ 7, 87[00 Ἀγγλικὰς λέβας, τὸ δεθαλάσιον μίλλιον ἰσοδυναμεῖ μὲ 1852 μέτρα.

ἦτο ἐτοιμος. Τὸ κῦτος (ἀμπάρι) αὐτοῦ περιείχε πολεμοφόδια, ἐνδύματα καὶ τροφάς, αἱ δὲ ἀποθήκαι τοῦ ἦσαν πλήρεις γαιανθράκων, ὥστε τὰ πάντα ἦσαν ἡδὴ ἐτοιμα πρὸς ἀναχώρησιν.

Τῆ 2 Ἰανουαρίου ὁ νέος πλοίαρχος εὐρίσκειτο ἐπὶ τοῦ πλοίου ἐπιθεωρῶν αὐτὸ ὅτε ἄνθρωπος τις ἀνέβη ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ζητῶν αὐτὸν· ναῦτης ἀμέσως τὸν ὠδήγησεν εἰς τὸν θάλαμόν του.

Ὁ ῥωμαλέος οὗτος ἄνθρωπος μὲ τοὺς πλατεῖς ὤμους μ' ὄλην τὴν φαινομένην ἀπλότητά του δυσκόλως ἠδύνατο νὰ κρύψῃ ἀπὸ ἀκριβῆ παρατηρητὴν τὴν ὑποκεκρυμένην ἐξένοιάν του, δὲν ἐφαίνετο δὲ καὶ πολὺ ἐξωκειωμένος μὲ τὰ ναυτικά ἦθη καὶ παρεστῆει περίξ ὡς ἄνθρωπος ὅστις τὸ πρῶτον ἤδη εἰσῆρχετο ἐντὸς πλοίου. Ἐν τούτοις ὅμως προσεπάθει νὰ ὑποκριθῆ τὸν λύκον τῆς θαλάσσης· ἔχων τὰς χεῖρας ὑπισθῆν του καὶ συρίζων μὲ ἀδιαφορίαν ὡς ναῦτης.

Ἄμα ἔφρασεν ἐνώπιον τοῦ πλοίαρχου τὸν παρετήρησεν ἀτενῶς λέγων.

— Ὁ κύριος Ἰάκωβος Πλάυφερ;

— Εἶμαι ἐγὼ, ἀπεκρίθη ὁ πλοίαρχος, τί θέλεις;

— Νὰ ἐγγραφῶ ὡς ναῦτης τοῦ πλοίου σας. (ἐκκολουθεῖ)